

Dosarul nr. 2ra-1332/18

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani) R. Pascari

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) Vl. Clima, G. Moscalciuc, E. Palanciuc

Î N C H E I E R E

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Neagu Constantin, reprezentat de avocatul Caldîba Vitalie,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Nica Victor împotriva lui Neagu Constantin cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2018, prin care a fost respins apelul declarat de Neagu Constantin și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 28 iunie 2017,

c o n s t a t ă :

La 26 iulie 2016 Nica Victor, reprezentat de avocatul Kușnir Mariana a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Neagu Constantin cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii, a menționat că în perioada lunilor noiembrie 2013-iunie 2014 i-a împrumutat lui Neagu Constantin mijloace bănești în sumă totală de 5 894 de dolari SUA și 715 euro, sumele în cauză fiind transmise prin transferuri bancare Money Gram, Western Union.

Reclamantul a relatat că la 18 aprilie 2014 pârâtul a primit suma de 240 de dolari SUA, la 13 aprilie 2014 – 289 de dolari SUA, la 22 ianuarie 2014 – 285 de dolari SUA, la 03 ianuarie 2014 – 1 574 de dolari SUA, la 26 februarie 2014 – 506 dolari SUA, la 06 iunie 2014 – 2134 de dolari SUA, la 25 aprilie 2014 – 290 de dolari SUA, la 11 noiembrie 2013 – 221 de dolari SUA, la 21 noiembrie 2013 – 329,21 de euro, la 07 decembrie 2012 – 165 de euro, la 24 ianuarie 2014 – 253,47 de dolari SUA, la 14 noiembrie 2012 – 273 de dolari SUA.

A indicat că la solicitarea de a achita datoria cît și la reclamația din 30 mai 2016, pârâtul nu a dat nici un răspuns.

Nica Victor a solicitat încasarea de la Neagu Constantin datoria în sumă de 5 894 de dolari SUA, 715 euro și cheltuielile de judecată.

Prin Hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 28 iunie 2017, acțiunea înaintată de Nica Victor a fost admisă.

S-a încasat de la Neagu Constantin în beneficiul lui Nica Victor suma de 5 894 de dolari SUA și 715 euro cu titlu de datorie și suma de 3 980 de lei cu titlu de taxă de stat.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că pârâtul a cunoscut despre înaintarea acțiunii în instanța de judecată privind restituirea sumelor bănești transferate.

Or, în cazul în care Neagu Constantin considera că aceste sume bănești au fost recepționate în baza altor raporturi juridice civile, urma să formuleze obiecțiile sale în acest sens.

Astfel, prima instanță a concluzionat că la materialele cauzei nu se regăsesc probe ce ar confirma contrariul.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2018, a fost respins apelul declarat de Neagu Constantin și menținută hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 28 iunie 2017.

La 07 mai 2018 Neagu Constantin, reprezentat de avocatul Caldîba Vitalie, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă.

Recurentul Neagu Constantin în motivarea recursului a menționat că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

De asemenea, a specificat că cauza a fost examinată în absența sa, căruia nu i s-a comunicat în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată, or la materialele cauzei lipsește dovada înștiințării legale.

La fel a relevat că instanțele de judecată nu au soluționat problemele care urmau a fi examinate în cazul unui raport de împrumut.

Astfel indicat că lipsesc actele justificative care să constate asumarea obligației de restituire lui Nica Victor a mijloacelor bănești pretins împrumutate.

Mai mult ca atât, la materialele cauzei lipsește înscrisul care să confirme existența înțelegerii între părți de a încheia un contract de împrumut, perioada pentru care a fost acordat împrumutul, data scadentă, condițiile rambursării.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 24 ianuarie 2018, iar la 06 martie 2018 a expediat în adresa părților copia deciziei instanței de apel (f.d. 187).

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 07 mai 2018, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii

acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Neagu Constantin, reprezentat de avocatul Caldîba Vitalie, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Neagu Constantin, reprezentat de avocatul Caldîba Vitalie.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Luiza Gafton

Dumitru Mardari